

Pravidla hodnocení a klasifikace žáka základní školy

1. Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých předmětech stanovených školním vzdělávacím programem a chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou jsou v případě použití slovního hodnocení popsány tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl vzhledem k očekávaným výstupům, které jsou formulovány v učebních osnovách jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu. Slovní hodnocení obsahuje posouzení výsledků vzdělávání žáka v jejich vývoji, ohodnocení píle žáka, jeho přístupu ke vzdělávání a naznačení dalšího rozvoje žáka. Obsahuje zdůvodnění hodnocení a doporučení, jak předcházet neúspěchům a jak je překonávat.
2. Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých předmětech stanovených ŠVP se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni prospěchu:
 - 1 - výborný
 - 2 - chvalitebný
 - 3 - dobrý
 - 4 - dostatečný
 - 5 - nedostatečný
3. Při hodnocení podle odst. 2 klasifikace zahrnuje ohodnocení píle žáka a jeho přístupu ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon. Přihlíží se k jeho vzdělávacím předpokladům a k věku žáka.
4. Stupeň prospěchu určuje učitel, který vyučuje příslušný vyučovací předmět. Tam, kde vyučuje více učitelů, určí stupeň prospěchu po vzájemné dohodě za dané klasifikační období. Při určování stupně prospěchu na konci klasifikačního období se stupeň prospěchu neurčuje na základě průměru z klasifikace za příslušné období. Při dlouhodobějším pobytu žáka mimo školu (lázně, léčebné pobyty atd.) vyučující respektuje známky žáka, které škole sdělí škola při instituci, kde byl žák umístěn, žák se znovu nepřezkoušuje.
5. Při hodnocení žáka podle odst. 2 se na prvním stupni použije pro zápis stupně hodnocení číslice, na druhém stupni slovní označení hodnocení.
6. Celkové hodnocení se na vysvědčení vyjadřuje stupni:
 - prospěl (a) s vyznamenáním
 - prospěl (a)
 - neprospěl (a)
 - nehodnocen (a)

Žák je hodnocen stupněm:

Prospěl (a) s vyznamenáním - není-li v žádném z povinných předmětů stanovených ŠVP hodnocen (a) na vysvědčení stupněm horším než 2 - chvalitebný, průměr stupňů prospěchu ve všech povinných předmětech není vyšší než 1,5 a jeho chování je hodnoceno stupněm velmi dobré.

Prospěl (a) - není-li v žádném z povinných předmětů hodnocen (a) na vysvědčení stupněm prospěchu 5 - nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením.

Neprospěl (a) - je-li v některém z povinných předmětů stanovených ŠVP hodnocen (a) na vysvědčení stupněm prospěchu 5 - nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením nebo není-li z něho hodnocen na konci druhého pololetí.

7. Výsledky práce v zájmových útvarech organizovaných školou se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení těmito stupni:
pracoval (a) úspěšně
pracoval (a)
8. Do vyššího ročníku postupuje žák, který na konci druhého pololetí prospěl ze všech povinných předmětů stanovených ŠVP s výjimkou předmětů výchovného zaměření a předmětů, z nichž byl uvolněn. Do vyššího ročníku postoupí i žák prvního stupně základní školy, který již na prvním stupni opakoval ročník a žák druhého stupně základní školy, který již v rámci druhého stupně opakoval ročník, a to bez ohledu na prospěch žáka.
9. Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitel školy náhradní termín jeho hodnocení, a to tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí. Není-li možné hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí nehodnotí.
10. Nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za druhé pololetí bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku. V období měsíce září do doby hodnocení navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník, popř. znovu devátý ročník.
11. Žák, který plní povinnou školní docházku, opakuje ročník, pokud na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen. To neplatí o žákovi, který na daném stupni základní školy již jednou ročník opakoval. Tomuto žákovi může ředitel školy na žádost jeho zákonného zástupce povolit opakování ročníku pouze z vážných zdravotních důvodů.
12. Ředitel školy může žákovi, který splnil povinnou školní docházku a na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen, povolit na žádost jeho zákonného zástupce opakování ročníku po posouzení jeho studijních výsledků a důvodů uvedených v žádosti.
13. Má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci pololetí, může do tří pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do tří pracovních dnů od vydání vysvědčení, požádat ředitele školy o komisionální přezkoušení žáka, je-li vyučujícím v daném předmětu ředitel školy, krajský úřad. Komisionální přezkoušení se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka.

Komisionální přezkoušení žáka

1. Komisi pro přezkoušení žáka jmenuje ředitel školy, v případě, že je vyučujícím daného předmětu ředitel školy, jmenuje komisi krajský úřad.
2. Komise je tříčlenná a tvoří jí:
předseda, kterým je ředitel školy, popř. jím pověřený učitel

zkoušející učitel, který je vyučující daného předmětu ve třídě, v níž je žák zařazen přisedící, kterým je jiný vyučující daného předmětu.

3. Výsledek přezkoušení již nelze napadnout novou žádostí o přezkoušení. Výsledek přezkoušení stanoví komise hlasováním. Výsledek přezkoušení se vyjádří slovním hodnocením nebo stupněm prospěchu. Ředitel školy sdělí výsledek přezkoušení prokazatelným způsobem žákovi a zástupci žáka. V případě změny hodnocení se žákovi vydá nové vysvědčení.

4. O přezkoušení se pořizuje protokol, který je součástí dokumentace školy.

5. Žák může v jednom dni vykonat přezkoušení pouze z jednoho předmětu.

6. Konkrétní obsah a rozsah přezkoušení stanoví ředitel školy v souladu s ŠVP.

Opravné zkoušky

1. Žáci devátých ročníků a žáci, kteří na daném stupni základní školy neopakovali ročník, kteří na konci druhého pololetí neprospěli nejvýše ze dvou povinných předmětů s výjimkou předmětů výchovného zaměření, konají opravné zkoušky.

2. Opravné zkoušky se konají nejpozději do konce příslušného školního roku v termínu, který stanoví ředitel školy. Žák může v jednom dni skládat pouze jednu opravnou zkoušku. Opravné zkoušky jsou komisionální.

3. Žák, který nevykoná opravnou zkoušku nebo se k ní nedostaví, neprospěl. Ze závažných důvodů může ředitel školy žákovi stanovit náhradní termín opravné zkoušky nejpozději do 15. září následujícího školního roku. Do té doby je žák zařazen do nejbližšího vyššího ročníku, popř. do devátého ročníku.

4. V odůvodněných případech může krajský úřad rozhodnout o konání opravné zkoušky na jiné základní škole. Zkoušky se na žádost krajského úřadu účastní školní inspektor.

Zásady klasifikace prospěchu

1. Při celkové klasifikaci přihlíží učitel k věkovým zvláštěm žáka a k tomu, že žák mohl v průběhu klasifikačního období zakolísat v učebních výkonech pro určitou indispozici, ke zdravotnímu stavu žáka, k výsledkům práce žáka v písemné i ústní podobě, k aktivitě ve školní i domácí přípravě, k originalitě a tvořivosti při řešení úkolů, k individuálním zvláštěm žáka.

Získávání podkladů pro hodnocení a klasifikaci

1. Podklady pro hodnocení a klasifikaci získávají vyučující zejména soustavným pozorováním žáků, sledováním jejich výkonů a připravenosti na vyučování, různými druhy zkoušek (písemné, ústní, praktické, pohybové atd.), kontrolními písemnými pracemi, konzultacemi s ostatními vyučujícími a podle potřeby i s psychology nebo zdravotníky.

2. Žák 2. až 9. ročníku musí mít z každého předmětu alespoň dvě známky za každé pololetí, z toho nejméně jednu za ústní zkoušení a jednu za písemnou práci. Tento počet je minimální a platí pro předmět s týdenní jednodinovou dotací. Znamky získávají vyučující průběžně během celého klasifikačního období. Není přípustné přezkušovat žáky koncem klasifikačního období z látky celého tohoto období.

Zkoušení je prováděno zásadně před kolektivem třídy, nepřípustné je individuální přezkušování po vyučování v kabinetech. Výjimka je možná jen při diagnostikované vývojové poruše, kdy je tento způsob doporučen ve zprávě psychologa.

3. V 6. až 9. ročníku jsou předepsány dvě kontrolní práce z matematiky za pololetí, v českém jazyce jsou předepsány dva kontrolní diktáty a jeden jazykový rozbor za pololetí.

4. Učitel oznamuje žákovi výsledek každé klasifikace, klasifikaci zdůvodňuje a poukazuje na klady a nedostatky hodnocených projevů, výkonů, výtvorů. Po ústním zkoušení oznámí učitel žákovi výsledek hodnocení okamžitě. Výsledky hodnocení písemných zkoušek a prací a praktických činností oznámí žákovi nejpozději do 7 dnů. Učitel sděluje všechny známky, které bere v úvahu při celkové klasifikaci, zástupcům žáka a to zejména prostřednictvím zápisů do žákovské knížky-současně se sdělováním známek žákům.
5. Kontrolní písemné práce a další druhy zkoušek rozvrhne učitel rovnoměrně na celý školní rok, aby se nadměrně nenahromadily v určitých obdobích.
6. O termínu písemné zkoušky, která má trvat více než 25 minut, informuje vyučující žáky dostatečně dlouhou dobu předem (týden až 14 dní). Ostatní vyučující o tom informuje formou zápisu tužkou do třídní knihy. V jednom dni mohou žáci konat jen jednu zkoušku uvedeného charakteru.
7. Učitel je povinen vést soustavnou evidenci o každé klasifikaci žáka průkazným způsobem tak, aby mohl doložit správnost celkové klasifikace žáka i způsob získání známek (ústní zkoušení, písemné atd.). V případě dlouhodobé nepřítomnosti nebo rozvázání pracovního poměru v průběhu klasifikačního období předá tento klasifikační přehled zastupujícímu učiteli nebo řediteli školy.
8. Při určování stupně prospěchu v jednotlivých předmětech na konci klasifikačního období se hodnotí kvalita práce a učební výsledky, jichž žák dosáhl za celé klasifikační období. Stupeň prospěchu se neurčuje na základě průměru z klasifikace za příslušné období. Výsledná známka za klasifikační období musí odpovídat známám, které žák získal a které byly sděleny rodičům.
9. Případy zaostávání žáků v učení a nedostatky jejich chování se projednají v pedagogické radě, a to zpravidla k 15. listopadu a 15. dubnu.
10. Na konci klasifikačního období v termínu, který určí ředitel školy, nejpozději však 48 hodin před jednáním pedagogické rady o klasifikaci zapíše učitelé příslušných předmětů číslicí výsledky celkové klasifikace do třídního výkazu a připraví návrhy opravných zkoušek, na klasifikaci v náhradním termínu apod.
11. Zákonný zástupce žáka je informován průběžně o prospěchu a chování žáka vhodným způsobem, zejména prostřednictvím notýsků a žákovských knížek, třídním učitelem a učiteli jednotlivých předmětů na třídních schůzkách, třídním učitelem nebo učitelem příslušného předmětu, jestliže o to zástupci žáka požádají, ředitelem v případě mimořádného zhoršení prospěchu nebo chování žáka, a to bezprostředně a prokazatelným způsobem.
12. Informace jsou rodičům předávány převážně při osobním jednání na třídních schůzkách nebo na schůzkách, na které jsou rodiče písemně zvány. Údaje o hodnocení žáka jsou sdělovány pouze zástupcům žáka, nikoli veřejně.
13. V případě mimořádného zhoršení prospěchu informuje rodiče vyučující předmětu bezprostředně a prokazatelným způsobem.
14. Pokud je klasifikace žáka stanovena na základě písemných nebo grafických prací, vyučující tyto práce uschová po celou dobu, během které se klasifikace určuje nebo ve které se mohou zákonní zástupci žáka odvolat. Opravené písemné práce musí být předloženy všem žákům a na požádání i rodičům.
15. Vyučující dodržují zásady pedagogického taktu, zejména neklasifikují žáky ihned po jejich návratu do školy po nepřítomnosti delší než jeden týden, žáci nemusí dopisovat do sešitu látku, pokud to není jediný zdroj informací, účelem zkoušení není nacházet mezery ve vědomostech žáka, ale hodnotit to, co umí. Učitel klasifikuje jen probrané učivo, zadávání nové látky k samostatnému nastudování celé třídy není přípustné. Před prověřováním znalostí musí mít žáci dostatek času k naučení, procvičení a zažití učiva. Učitelé vytvářejí vhodné klima ve třídě, berou ohled na absenci žáka, žáky neironizují a

nezesměšňují, respektují osobnost žáka. Informace důvěrného, osobního rázu neprobírají před třídou, ale individuálně.

16. Třídní učitelé (případně výchovný poradce) jsou povinni seznamovat ostatní vyučující s doporučením psychologické poradny, které mají vztah ke způsobu hodnocení a klasifikace žáka, se zdravotními a rodinnými problémy žáků. Údaje o nových vyšetřeních jsou součástí zpráv učitelů (nebo výchovného poradce) na pedagogické radě.

Klasifikace chování

1. Chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni:

- 1- velmi dobré
- 2 - uspokojivé
- 3 - neuspokojivé

2. Klasifikaci chování žáků navrhuje třídní učitel po projednání s učiteli, kteří ve třídě vyučují, schvaluje ředitel po projednání v pedagogické radě. Pokud třídní učitel tento postup nedodrží, mají možnost podat návrh na pedagogické radě i ostatní vyučující. Kritériem pro hodnocení chování je odrezování pravidel chování (školní řád) během klasifikačního období.

3. Celková klasifikace chování v jednom klasifikačním období nemá vliv na celkovou klasifikaci chování v dalším klasifikačním období.

4. Udělení 2.a3. stupně z chování se zdůvodní v katalogovém listě.

5. Kriteria pro jednotlivé stupně klasifikace chování jsou následující:

Stupeň 1 (velmi dobré) - žák uvědoměle dodržuje pravidla chování a aktivně prosazuje ustanovení školního řádu školy, zásady a pravidla soužití a morálky. Má kladný vztah ke kolektivu třídy a školy, přispívá k jeho upevnování a k utváření pracovních podmínek ve vyučování. Méně závažných přestupků se dopouští ojedinele.

Stupeň 2 (uspokojivý) - chování žáka je v podstatě v souladu s ustanoveními školního řádu, se zásadami morálky a pravidly soužití. Žák se dopustí závažnějšího přestupku proti pravidlům slušného chování nebo školnímu řádu školy, nebo se opakovaně dopouští méně závažných přestupků. Zpravidla se přes důtku třídního učitele dopouští dalších přestupků, narušuje výchovně vzdělávací činnost školy. Je však přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.

Stupeň 3 (neuspokojivý) - žák se dopustí závažného přestupku proti školnímu řádu školy nebo se dopouští závažnějších přestupků proti zásadám morálky a pravidlům soužití nebo se dopouští poklesků v mravném chování. Chování žáka ve škole i mimo ní je v rozporu s pravidly slušného chování, zásadami morálky a pravidly soužití. Dopustí se takových závažných provinění nebo přestupků proti školnímu řádu, že je jimi vážně ohrožena výchova nebo bezpečnost a zdraví jiných osob.

Výchovná opatření

1. Výchovná opatření jsou pochvaly a jiná ocenění k posílení kázně

2. Pochvalu uděluje žákům třídní učitel nebo ředitel školy

3. Proviní-li se žák proti školnímu řádu nebo jiným způsobem, mohou mu být uložena některá z těchto kázeňských opatření:

Napomenutí třídního učitele - uděluje třídní učitel před kolektivem třídy, zapíše se do katalogového listu a žákovské knížky, uděluje se bezprostředně po provinění žáka

Důtka třídního učitele - uděluje třídní učitel ústně před kolektivem třídy, zapíše se do katalogového listu a písemně oznámí rodičům, uděluje se bezprostředně po provinění žáka

Důtka ředitele školy - uděluje ředitel školy na návrh třídního učitele, postup je stejný jako u důtky třídního učitele

Za jeden přestupek se uděluje žákovi pouze jedno opatření k posílení kázně.

Klasifikace a hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

1. U žáka se smyslovou nebo tělesnou vadou, vadou řeči, prokázanou vývojovou poruchou učení nebo chování se při jeho hodnocení a klasifikaci přihlédne k charakteru postižení. Vyučující respektují doporučení psychologických vyšetření žáků a uplatňují je při klasifikaci a hodnocení chování žáků, a také volí vhodné a přiměřené způsoby získávání podkladů.
2. Žákům, u nichž je diagnostikována vývojová porucha učení, je nezbytné po celou dobu docházky do školy věnovat speciální pozornost a péči.
3. Pro zjišťování úrovně žákovských dovedností a vědomostí volí učitel takové formy a druhy zkoušení, které odpovídají schopnostem žáka a na něž nemá porucha vliv. Kontrolní práce a diktáty píší tito žáci po předchozí přípravě. Pokud je to nutné, nebude dítě s vývojovou poruchou vystavováno úkolům, v nichž vzhledem k poruše nemůže přiměřeně pracovat a podávat výkony odpovídající jeho předpokladům.
4. Vyučující klade důraz na ten druh projevu, ve kterém má žák předpoklady podávat lepší výkony. Při klasifikaci se nevychází z prostého počtu chyb, ale z počtu jevů, které žák zvládl.
5. V hodnocení se přístup vyučujícího zaměřuje na pozitivní výkony žáka, a tím na podporu jeho poznávací motivace k učení namísto jednostranného zdůrazňování chyb.

Pravidla hodnocení a klasifikace žáků ZŠ Chrášťany byla projednána a schválena pedagogickou radou dne 25. 10. 2006.

.....
ředitelka ZŠ a MŠ Chrášťany